

«...» :... «...» :... 1159/182] .

1159/183] .«...» :...

1977] . « ... » :... 1159/183].

«...» :... :... «...» 189 [1159/187 [3419 [1131]].

«...» :... «...» :... «...» :... 5052] .

«...» ...

1. 156. Абу Муҳаммад Абдуллоҳ ибн Амр ибн Осс розияллоҳу анхудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васалламга менинг «Аллоҳга қасам, ҳаёт эканман, кундузни рўза тутиб, кечани ибодат қилиб ўтказаман», деяётганимнинг хабари берилибди. Шунда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «**Сен (ҳақиқатда) мана шу гапларни айтдингми?**» дедилар. Мен: «Ота-онам сизга фидо эй Расулуллоҳ, ҳақиқатда бу сўзларни айтдим», дедим. У зот: «**Сен бундай қила олмайсан. Шу боис рўза ҳам тутгин, оғзи очик ҳам юргин, ухлагин ҳам, (кечаси ибодатда) қоим ҳам бўлгин. Бир ойда уч кун рўза тут, чунки яхшилик ўзининг ўн**

мислича (кўпайтириб берилади). Мана шу - йил бўйи рўза тутган кабидир», дедилар. «Бундан ҳам ортиғига тоқат қила оламан», дедим. «Бўлмаса бир кун рўза тутиб, икки кун оғзи очиқ бўл», дедилар. «Бундан ҳам ортиғига тоқат қила оламан», дедим. У зот: «Ундай бўлса, бир кун рўза тут, бир кун оғзи очиқ бўл, мана шу Довуд алайҳиссаломнинг рўзасидир [ва у рўзаларнинг энг тўғрисида] у рўзаларнинг энг афзалидир», дедилар. «Мен ундан ҳам ортиғига тоқат қила оламан», дедим. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Бундан ортиғи йўқ», дедилар».

У зот айтган уч кунни қабул қилганим менга аҳли ва молимдан яхшироқ эди».

Яна бир бошқа ривоятда қуйидагича айтилади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Айтишларича, сен кунни рўза билан, тунни ибодат билан ўтказар эмишсан?» дедилар. «Ҳа, шундай, эй Аллоҳнинг Расули», дедим. У зот: «Ундай қилма. Рўза ҳам тут, оғзи очиқ ҳам юр. Бедор ҳам бўл, ухлагин ҳам. Чунки сенда танангнинг ҳам ҳаққи бор, кўзингнинг ҳам ҳаққи бор, аёлингнинг ҳам ҳаққи бор, меҳмонингнинг ҳам ҳаққи бор. Сенга ҳар ойда уч кун рўза тутиш кифоя. Зеро, сен учун ҳар бир яхшилик эвазига унинг ўн баробари бордир. Мана шунинг ўзи йил ўн икки ой тўла рўза тутишдир», дедилар. Мен (рўза муддатини) кўпайтиравердим, кўпайиб бораверди. «Эй Аллоҳнинг Расули, (бундан кўпроғига ҳам) кучим етади», деявердим. У зот: «Унда Аллоҳнинг набийси Довуд алайҳиссаломнинг рўзасини тут ва бундан зиёда қилма», дедилар. Мен: «Аллоҳнинг набийси Довуд алайҳиссаломнинг рўзалари қандай бўлган?» дедим. У зот: «Кун ора», дедилар».

Абдуллоҳ ёши улғайгандан кейин: «Қани энди, Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг рухсатларини қабул қилганимда...» дерди.

Яна бир бошқа ривоятда мана бундай дейилади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Менга хабар қилинишича, сен йил бўйи рўза тутиб, ҳар кеча Қуръонни ўқиб чиқар эмишсан?». Мен: «Шундай, эй Аллоҳнинг Расули! Лекин буни фақат яхши ният билан қилдим», дедим. У зот: «Сен Аллоҳнинг Набийси Довуднинг рўзасини тут, чунки у одамларнинг энг обиди эди. Қуръонни ҳар ойда бир ўқиб чиқ», дедилар. Мен: «Эй Аллоҳнинг Набийси! Ундан ортиғига ҳам тоқатим етади», дедим. У зот: «Унда ҳар йигирма кунда ўқиб чиқ», дедилар. «Эй Аллоҳнинг Набийси! Ундан ортиғига ҳам тоқатим етади», дедим. «Унда ҳар ўн кунда ўқиб

чиқ», дедилар. «Эй Аллоҳнинг Набийси! Ундан ортиғига ҳам тоқатим этади», дедим. У зот: **«Унда уни ҳар етти кунда ўқиб чиқ, лекин бундан зиёда қилма.** Мен (рўза муддатини) кўпайтиравердим, кўпайиб бораверди. Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: **«Сен билмайсан, балки умринг узун бўлар»**, деб менга айтдилар. Мен: «У зот айтган ёшга етиб улғайгач, кошкийди, Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам рухсатларини қабул қилган бўлсам эди», деб айтдим».

Яна бир бошқа ривоятда: **«Болаларингнинг сенинг устингда ҳаққи бордир»**, дейилган.

Яна бир бошқа ривоятда: **«Ким умр бўйи рўза тутса, рўзаси йўқдир»**, деб уч марта айтдилар, дейилган.

Яна бир бошқа ривоятда: **«Аллоҳ таолога рўзаларнинг яхшиси Довуд алайҳиссаломнинг рўзасидир. Аллоҳ таолога намозларнинг яхшиси Довуд алайҳиссаломнинг намозидир. Кечанинг ярмида ухлаб, учдан бирида туриб, (ибодат ила машғул бўлиб), олтидан бирида яна ухлардилар. Бир кун рўза тутиб, бир кун оғизлари очик бўлар эди. Агар душманга йўлиқсалар, қочмас эдилар»**, дейилган.

Яна бир бошқа ривоятда куйидагича келтирилади:

«Отам мени насл-насабли бир аёлга никоҳлаб қўйди. У келинидан хабар олиб турар, ундан турмуш ўртоғи ҳақида сўрар, (келини) эса: «У эрларнинг энг яхшиси. Бироқ унинг олдига келганимиздан бери биз учун бир тўшак босмади ҳам, бизга бирор бир пана қидирмади ҳам», дер экан. Ундаги бу ҳол чўзилиб кетгач, бу ҳақда Набий соллаллоҳу алайҳи васалламга зикр қилган экан, у зот: **«Уни менга рўпара қил»**, дебдилар. Кейинроқ у зотга рўпара бўлган эдим: **«Рўзани қандай тутяпсан?»** дедилар. «Ҳар куни», дедим. **«Хатмни қандай қиляпсан?»** дедилар. «Ҳар кечада», дедим. Юқоридаги сўзларни давом эттирдилар..... У ўз аҳлидан бир кишига Қуръоннинг еттидан бирини кундузи ўқиб берар, кечаси енгилроқ бўлиши учун ўшанда ўқийдиганини кундузи унга ўқиб ўтказар эди. Куч тўпламоқчи бўлса, бир неча кун оғиз очик юрар ва ҳисоблаб туриб, Набий соллаллоҳу алайҳи васалламдан айрилганидаги ҳолатидан бирор нарсани тарк этишни истамаганидан, ўшанча (кун) рўза тутар эди».

Бу ривоятларнинг ҳаммаси саҳиҳ бўлиб, аксарияти икки «Саҳиҳ» китобида, озроғи иккисининг бирида келтирилган.

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI